

עד שיצא לנו זה בעיון, ולא סרנו מהמעמ' שהוא עד שנתקיימה טענתו עלינו, והתחייבנו להאמין בתורתו ממה שראו עינינו ושמעו אזנינו, ואם יארך הזמן למעין ממנו עד שישלם עיונו לא יחוש לזה, ומי שיתאחר בעבור דבר מונע מזה לא ישאר מבלי דת^{לא}. ומי שיהיה מן הנשים או הנערים ומי שלא ידע לעין תהיה דתו שלמה לו ומגיע אליה, כי כל בני אדם שוים במדעים החושיים, ושתבח החכם המנהיג. ובעבור זה אתה רואה בתורה מקבץ בהרבה מקומות הנשים והבנים והאבות בזכרון האותות והמופתים.

ואחר כן אמר בהקרבת זה כמי ששקל מממונו אֶלֶף זוז, לחמשה לכל אחד כ"ב זוז, ולששה אנשים לכל אחד ששה עשר זוז ושני שלישי זוז, ולשבעה לכל אחד ארבעה עשר זוז ושתי שביעיות, ולשמונה אנשים לכל אחד שנים עשר זוז ושלש שמיניות, ולתשעה אנשים לכל אחד עשרה זוזים ותשיעית. ורוצה לאמת אצלם במהרה מה שנשאר מן הכל, והוא אומר שהנשאר הוא ת"ק זוז, וישים ראיתו על ממונו שקילת הממון, וכאשר ישקל אותו מהרה וימצאנו ת"ק זוז התחייבו להאמין מה שאמר להם^{לב}, ויש להם מתון לדעתו מדרך החשבון כל א' כפי השגתו והבנתו, ומה שקורה לו מדבר מונע.

וכמי שספר על חולה מהחולי' מעניני החלי, והוא נותן במהרה עליו אות טבעית, עד שיעמד הדורש אותה מדרך העיון על מבקשו.

וראי שנאמין עוד שהתורה היתה לבורא על בראיו קדם בני

ל ושמעו. במהד' ש"א נדפס: "ושמע". תוקן ע"י הרב הנזיר על הגליון, והוא בדפ"ר קושטא שכ"ב ועוד. לא ומי שיתאחר. שיתעכב. הערת הרב הנזיר על הגליון. לב וימצאנו ת"ק זוז. כן הוא בדפ"ר קושטא שכ"ב. במהד' שביל האמונה נדפס "וימצאנו", נראה כי האות ו' נמחקה שם והוא טעות הדפוס.

דרך אמונה

ולכן מוסיף, שלא רק לישראל, אלא קודם: היתה תורה על בראיו באותות ומופתים נגלים — לנביאי הדור, כלאברהם, כי ידעתיו למען אשר יצוה (בראשית יח, יט). מי שראה יש עליו טענה מחוש ראיתו, ומי שהוגד לו מחוש שמעו, מלבד הידיעה בשכלו העיוני⁴³¹.